

Levensheiliging: optioneel of essentieel?

*De schrijver van de Hebreënbrief zegt ons in hoofdstuk 10 vers 10 dat wij geheiligd zijn door het offer van het lichaam van Christus, voor eens en altijd gebracht. Waarom spoort Paulus ons ondanks dat feit in 2 Korinthe 7 vers 1 aan om de heiliging te volbrengen in het vrezen van God?
Is dit wel echt nodig? Zo ja, hoe kunnen wij hier invulling aan geven?*

Een heilig volk

In het Oude Testament kunnen we lezen dat het volk Israël voor de HEERE een heilig volk is.

Deut. 7:6: “Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft u uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.” Het Hebreeuwse woord voor “heilig” is hier *qadowsh*, wat “afgezonderd” betekent, niet in de negatieve zin van (af)gescheiden van, maar in de positieve zin van uitgekozen en apart gezet voor een speciaal doel. Het heilig zijn van het volk Israël is een kwalificatie die God, Die van Zichzelf heilig is (Jes. 6:3; Op. 4:8), aan het volk gaf door Zijn Naam op hen te leggen, en was dus niet de verdienste van het volk zelf. God verlangde echter van het volk dat zij in overeenstemming met Zijn heilige wezen zouden gaan leven en zich zouden gaan gedragen als Zijn (eerstgeboren) zoon (Ex. 4:22). Daarom dat God dan ook in Lev. 20:7 zegt: “Heilig uzelf en wees heilig, want Ik ben de HEERE, uw God.”

Aangezien wij nu Gods (geestelijke) volk zijn (1 Petrus 2:10), geldt deze oproep ook voor ons.

Positie tegenover praktijk

Er is dus een onderscheid tussen

positionele en praktische heiliging. De positionele heiliging is door God bewerkt. God is heilig en wij zijn in Christus nu ook heilig.

“Op grond van (Zijn) wil zijn wij geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus, voor eens en altijd gebracht” (Hebr. 10:10). God heeft ons gekocht met het kostbare bloed van Zijn Zoon en ons tot Zijn eigendom gemaakt met het speciale doel om Zijn deugden te verkondigen. Door Zijn uitverkiezing zijn wij een koninklijk priesterschap en een heilig volk (1 Petr. 2:9).

Praktische heiliging daarentegen zou je kunnen omschrijven als een levenswijze die inhoudt: ‘wees wat je bent’.

We moeten ons niet alleen verheugen over het feit dat wij, toen wij tot geloof kwamen, eens en voor altijd geheiligd zijn door God, maar wij moeten ons ook heilig gaan gedragen en gaan leven in overeenstemming met het heilige wezen van God. Je bent heilig (positie), dus leef en wandel nu ook heilig (praktijk)! Of zoals Petrus zegt in 1 Petr. 1:15-16: “Maar zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel, want er staat geschreven: Wees heilig, want Ik ben heilig.”

Uiteraard kunnen wij dit niet op eigen kracht, maar alleen in Hem Die

ons geheiligd heeft (Zach. 4:6b; Fil. 2:13).

In dit supplement gaat het voornamelijk om de praktische heiliging, niet om de positie van geheiligd zijn, welke positie we door Jezus Christus hebben verkregen.

Tegenwoordigheid van God vereist heiliging

Toen God ons riep, heeft Hij het verlangen in ons gelegd om in Zijn tegenwoordigheid te willen zijn. In Psalm 84:11 staat: “Want één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders; ik verkoos liever te staan op de drempel van het huis van mijn God dan lang te wonen in de tenten van de goddeloosheid.” Het bij God zijn wordt in deze psalm duidelijk tegenover een leven in goddeloosheid gesteld. Heilig worden staat vermoedelijk niet bovenaan ons verlanglijstje, maar dat is wel wat Gods tegenwoordigheid vereist. Toen Mozes bijvoorbeeld de doornstruik van waaruit de HEERE tot hem sprak, wilde gaan bekijken, zei God hem de schoenen van zijn voeten te doen omdat de plaats waarop hij stond heilige grond was (Ex. 3:2-5). Een ander voorbeeld is de verbondssluiting. Drie dagen voordat de HEERE voor de ogen van heel het volk neerdaalde op de berg Sinai, moest het volk zich heiligen en hun kleren

wassen (Ex. 19:10-11).

Gods tegenwoordigheid vereist dus heiliging. Het is zoals de schrijver van Hebrëeën zegt in hoofdstuk 12 vers 14: “Jaag de vrede na met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien.” Hieruit blijkt overduidelijk dat we God niet zullen kunnen zien als we de heiliging niet ook najagen in ons leven. God zien houdt in Zijn Koninkrijk binnengaan (vgl. 1 Joh. 3:2); we zullen Zijn Koninkrijk dus niet kunnen binnengaan zonder de (praktische) heiliging!

Dat Gods tegenwoordigheid heiliging vereist, zien we ook duidelijk terug in de oudtestamentische priesterwijding (Ex. 29; Lev. 8). Om voor het aangezicht van de HEERE te kunnen dienen werden de lichamen van Aäron en zijn zonen eerst helemaal gewassen met water. Daarna werd het bloed van de inwijdingsram gesprengd op hun rechteroorlel, hun rechterduim en hun rechter grote teen. De oren spreken van luisteren, dus van gehoorzaamheid; de handen spreken van hun handel en hun voeten van hun wandel. Hun hele leven werd aan God gewijd door het onder het bloed van het offer te brengen.

Ook wij, die in geestelijke zin priesters zijn, kunnen nadat we tot geloof zijn gekomen niet blijven bij onze oude levenswandel en doorgaan met zondigen en tegelijkertijd tot God naderen en in Zijn tegenwoordigheid zijn (1 Kor. 5:7).

Heiliging en bekering

Om vertrouwelijk met God om te kunnen gaan en in Zijn nabijheid te kunnen verkeren is het nodig dat wij onszelf heiligen in heel onze handel en wandel en ons verdergaand bekeren van verkeerde gewoonten en zonden. Onze zonden en ongerechtigheden maken namelijk scheiding tussen ons en God (Jes. 59:2).

Heiliging en bekering zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Zo kreeg bijvoorbeeld de gemeente Efeze onder andere als verwijt dat zij hun eerste liefde hadden verla-

ten (Op. 2:4). Dit werd duidelijk uit het feit dat zij hun eerste werken niet meer deden; ze werden opgeroepen om zich te bekeren en weer de eerste werken te doen. Als zij zich niet zouden bekeren, zou Jezus Christus komen en hun kandelaar van zijn plaats wegnemen. Zijn heilige naam zou dan niet langer verbonden zijn aan hun gemeente en/of de individuele leden.

Blijkbaar voelde de gemeente Efeze zich wel prima zo, en lieten ze hun eerste werken, waaruit hun liefde bleek, versloffen (vgl. 2 Joh. 1:6a: “En dit is de liefde, dat wij wandelen naar Zijn geboden.”).

Heiligen versus onheiligen

God is heilig en Hij kan nergens door ontheilgd worden. Wij kunnen wat dat aangaat alleen onszelf ontheiligen door bepaalde personen, zaken, voorwerpen en/of plaatsen die God heilig heeft verklaard, te verachten of anderzijds door ons in te laten met zaken die voor God juist onrein en onheilig zijn of zelfs een gruwel.

God heeft de wet en het gebod nadrukkelijk heilig verklaard en rechtvaardig en goed (Rom. 7:12). Houden wij ons aan heel Zijn wet of pikken we er alleen die dingen uit die in ons straatje passen? Beven wij voor Zijn woord? Heiligen wij Zijn heilige Naam? Heiligen wij de sabbatdag die Hij geheiligd heeft of doen wij op deze dag onze eigen zaken (Ex. 31:14; Jes. 58:13)? En wat te denken van de heilige samenkomsten zoals genoemd in Leviticus 23 (vgl. Hebr. 10:25)? Of bepalen we voor onszelf wat ‘heilig en rechtvaardig en goed’ is, maken we onze eigen wetten, nemen we het niet meer zo nauw met Gods instructies?

Om onze heiliging te volbrengen is het ook noodzakelijk om te weten waarmee wij onszelf mogelijk zouden kunnen ontheiligen. We willen hier in verband met de ruimte slechts een drietal hoofdoorzaken noemen:

1) Afgoderij (Ex. 20:3-6; Deut. 7:25-26; 2 Kon. 23:24; 1 Kor.

10:14; 1 Petr. 4:3).

2) Alle overspel, ontucht en onzedelijkheid (Ex. 20:14; Lev. 18:6, 22-23; Ef. 5:3; Kol. 3:5; 1 Thess. 4:3-7).

3) Zich wenden tot dodenbezweerders en waarzeggers (Lev. 19:31).

Het eerste punt, afgoderij, bepaalt ons direct bij de eerste twee van de tien geboden (Ex. 20:3-6) en we zullen daar in het kader van dit supplement over levensheiliging verder op ingaan.

Vlucht de afgodendienst

Afgoden zijn een steeds terugkerend thema in de geschiedenis van het volk Israël en van de nieuwtestamentische Kerk.

We kunnen al over afgoden lezen in Genesis 31, in de geschiedenis van Jakob die wegvlucht bij Laban. Later in de geschiedenis van het volk Israël, bij de verbondsvernieuwing in Sichem, zegt Jozua in Joz. 24:14-20 tot 3x toe tegen het volk dat ze de vreemde goden weg moeten doen uit hun midden. Hij waarschuwt het volk dat zij anders de HEERE niet kunnen dienen. Hij is namelijk een heilig en naijverig God Die geen andere goden naast Zich duldt.

We weten wat er desondanks gebeurd is. Het volk is toch andere goden achternagelopen en God heeft Zijn volk in ballingschap gevoerd.

Paulus zegt ons in 1 Kor. 10:6-14 dat deze dingen zijn gebeurd als voorbeelden voor ons en hij spoort ons aan om te vluchten van de afgodendienst: “En deze dingen zijn gebeurd als voorbeelden voor ons, opdat wij niet zouden verlangen naar kwade dingen, zoals ook zij verlangd hebben. En word geen afgodendienaars zoals sommigen van hen, zoals geschreven staat: Het volk ging zitten om te eten en te drinken en zij stonden op om te feesten. En laten wij geen hoerij bedrijven, zoals sommigen van hen hoerij bedreven hebben, en op één dag vielen er drieëntwintigduizend. En laten wij Christus niet verzoeken, zoals ook sommigen

van hen Hem verzocht hebben en door de slangen omgekomen zijn. En mor niet, zoals ook sommigen van hen gemord hebben en omgekomen zijn door de verderver. Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden voor ons, en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is. Daarom, wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt. Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan. Daarom, mijn geliefden, vlucht weg van de afgodendienst.”

Wat is een afgod?

Heel simpel: alles wat u van de ene ware God afhoudt!

In de tijd van het Oude Testament waren dat onder andere de vreemde goden van de volkeren rondom Israël: Osirus, Astarte, Baäl, Moloch, Dagon, enz.

Dat lijkt voor christenen in onze tijd geen issue. Wij dienen niet dat soort goden en buigen ons daar niet voor neer. Niet letterlijk, dat klopt! Vergis u echter niet dat in onze moderne tijd en samenleving nog heel veel gebruiken en gewoonten vanuit de dienst van deze afgoden bewaard zijn gebleven. Alle heidense feestdagen (zoals Kerstmis, Pasen, Sinterklaas etc.) zijn hier bijvoorbeeld op terug te voeren. Via de commercie kunnen we toch gemakkelijk op het eerste gezicht onschuldige zaken in huis halen die hier op terug te voeren zijn, en dan maken we feitelijk toch een knieval voor deze zogenaamde goden.

“Ik ben de HEERE, uw God,” zegt de Schepper. Is de God van de schepping, de God van Israël, de God van de Bijbel, inderdaad onze God, die wij dienen en gehoorzamen? Of dienen wij Hem volgens “leringen ... die geboden van mensen zijn”, en waarvan Jezus zegt dat wij daardoor God tevergeefs vereren (Mark. 7:7)?

Tot de christen zegt God dat Hij Degene is Die “u uit het land Egypte, uit het diensthuis” heeft geleid. In de Bijbel wordt Egypte als een zinnebeeld van zonde gebruikt. Alle niet-bekeerde mensen zijn slaaf van het georganiseerde, heidense systeem van deze wereld en van hun eigen persoonlijke begeerten én angsten. God zegt door de apostel Paulus tot ons dat we onszelf niet opnieuw een slavenjuk moeten laten opleggen (Gal. 5:1).

Wanneer iemand zich werkelijk bekeert, verlost God hem uit die slavernij - en hij laat die bereidwillig en met blijdschap achter zich!

U dient voor uzelf na te gaan of u al dan niet de valse tradities en wegen van deze wereld hebt losgelaten en berouw hebt gehad over uw eigen persoonlijke begeerten en zonden.

God gebiedt: “Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.” Hebt u wellicht iets anders in de plaats van God gesteld? Worden uw tijd, uw belangstelling, uw activiteiten meer in beslag genomen door iets anders dan de ware God?

Vormen van afgoderij

Afgoderij komt in verschillende vormen voor; we laten ons op verschillende manieren in beslag nemen en van God afleiden. Uw tijd kan in beslag genomen worden zowel door zaken in negatieve zin (onevenwichtige of onnatuurlijke angst of overmatige bezorgdheid) als door zaken in min of meer positieve zin, zoals bijvoorbeeld sport.

U zou bijvoorbeeld kunnen redeneren dat sporten gezond is en dat we ons lichaam als de tempel van de Heilige Geest toch in goede conditie moeten houden? Zeker! Maar als u zo fanatiek en frequent sport dat u geen tijd overhoudt voor gebed en Bijbelstudie en als het ten koste van uw relatie met God gaat, dan houdt het u dus van God af en is het een afgod.

Maar je zou ook kunnen zeggen dat iets als een onnatuurlijke en onevenwichtige angst (voor wat dan ook) en overmatige bezorgdheid

een vorm van ‘afgoderij’ zijn, omdat we in dat geval God niet als Almachtige in ons leven laten regeren; we laten ons dan door angst en zorgen regeren!

In Kolossenzen 3 vers 5 maakt Paulus ons duidelijk dat bovendien hebzucht een vorm van afgoderij is. Hebzucht is een sterk verlangen om iets te willen hebben of een vermeende behoefte te willen bevredigen. Verslavingen in allerlei soorten en maten vallen onder deze definitie. Onze vleselijke begeerten houden ons af van God.

Als we het woord ‘verslaving’ horen, denken we in de eerste plaats aan alcohol, drugs, roken en gokken.

Maar wat dacht u van de volgende verslavingen die ook onder christenen een groot probleem zijn: internetverslaving, facebook, gameverslaving, mobiele telefoonverslaving (wat is het eerste wat u doet als u ’s morgens wakker wordt?), pornoverslaving.

De wereld heeft heel veel te bieden. Ook heel veel goede en interessante en leuke dingen om te doen, om te beleven, om te zien, om te lezen, om te studeren. Er zijn tegenwoordig zoveel zaken die onze zinnen prikkelen. Laten we echter oppassen dat deze dingen ons niet gaan afhouden van God waardoor we voor deze zaken zelfs meer liefde hebben dan voor God.

Niet twee heren dienen

Wij kunnen niet twee heren dienen. We kunnen niet én vasthouden aan onze afgoden (onze eigen begeerten, hartstochten en angsten) én tegelijkertijd God dienen.

In alles wat u denkt, zegt of doet, dient u God of anders dient u uw eigen begeerten en Satan de duivel! De apostel Paulus werd geïnspireerd tot de volgende uitleg:

“Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid?” (Rom. 6:16). Er bestaat geen

tussenweg! U verheugt u in God en zijn wet, en dient en gehoorzaamt Hem de gehele dag, of anders dient en gehoorzaamt u uw eigen begeerten!

Maar houdt uzelf niet voor de gek... u kunt denken dat u twee heren kunt dienen, of denken dat u (alleen) God dient, terwijl de werkelijkheid helaas anders ligt. Kijk maar naar het volk Israël: "Zij vreesden de HEERE maar dienden ook hun goden, overeenkomstig de handelwijze van de volken waaruit men hen weggevoerd had. Tot op deze dag toe doen zij overeenkomstig de vroegere handelwijze. Zij vrezden de HEERE niet en zij handelen niet naar hun verordeningen, naar hun bepalingen, naar de wet en naar het gebod dat de HEERE geboden heeft aan de kinderen van Jakob, die Hij de naam Israël gaf" (2 Kon. 17:33-34)! Ook hier zien we duidelijk dat er een verband is tussen het al dan niet dienen van afgoden (letterlijk dan wel figuurlijk) als het al dan niet vrezden van de HEERE! "Onderzoek uzelf of u in het geloof bent, beproef uzelf. Of weet u niet van uzelf dat Jezus Christus in u is? Of het moet zijn dat u op enigerlei wijze verwerpelijk bent" (2 Kor. 13:5).

Van de afgoden tot God bekeren

Op de eerste Pinksterdag na de dood en opstanding van Jezus Christus werden er ongeveer 3000 zielen toegevoegd op één dag.

Om de gave van de Heilige Geest te ontvangen roept Petrus de aanwezigen als eerste voorwaarde op om zich te bekeren. Bekering is niet slechts een eenmalige gebeurtenis ten tijde van onze roeping, maar bekering is ook een proces.

Wij zullen ons leven lang ons moeten blijven bekeren van onze afgoden tot God! "Maar wie van Christus zijn, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd" (Gal. 5:24).

Aangezien we nog steeds in het vlees zijn, houdt dit voor ons een dagelijkse strijd in met onze vleeselijke begeerten.

Bekering waarbij wij proberen vast te houden aan onze afgoden is slechts een halfslachtige bekering. God wil echter dat wij ons tot Hem bekeren met heel ons hart.

In zijn eerste brief aan de Thessalonicenzen complimenteert Paulus hen met het feit dat zij zich van de afgoden tot God bekeerd hebben om de levende en waarachtige God te dienen (1 Thess. 1:9). Laat dit ook ten volle van ons gezegd mogen worden!

Geschikte tijd uitbuiten

In de laatste dagen zullen de mensen meer liefhebbers zijn van zichzelf en van zingenot dan liefhebbers van God (2 Tim. 3:2-5).

Hoe staat het met ons leven? Hoe besteden wij onze tijd? Uw tijd is immers uw leven!

Paulus zegt ons in 1 Kor. 6:12 en in 1 Kor. 10:23 dat alle dingen geoorloofd zijn, maar dat niet alle dingen nuttig zijn en opbouwen.

De Bijbel gebiedt ons "om de geschikte tijd uit te buiten, omdat de dagen vol kwaad zijn" (Ef. 5:16; vgl. Matt. 5:29-30).

Hoeveel tijd besteden wij feitelijk aan nutteloze dingen en hoeveel tijd besteden wij aan het werkelijk zoeken van Gods wil en het bestuderen en overdenken van Zijn Woord? Hoeveel tijd besteden wij aan onderwijzen van onze kinderen vanuit de Bijbel? Hoeveel tijd brengen wij door in gebed tot de Almachtige God? Hoeveel tijd besteden wij aan "het volbrengen van de heiliging in het vrezden van God" (2 Kor. 7:1)? Het is zaak dat wij in de tijd die ons nog overblijft in het vlees, niet meer naar de begeerten van mensen, maar naar de wil van God leven (1 Petr. 4:2). "Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld En de wereld gaat voorbij met haar begeerte; maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid" (1 Joh. 2:16-17).

Want dit is de wil van God

1 Thess. 4:3, 7: "Want dit is de wil van God: uw heiliging (...) Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar tot leven in heiliging." Door het offer van Jezus Christus, door Zijn vergoten bloed voor onze zonden, zijn wij eens en voor altijd geheiligd. Toch draagt God ons op onze heiliging na te jagen – in de praktijk van ons leven moet de positionele heiliging tot uiting komen.

Neem uw heiliging dus serieus en buit de geschikte tijd uit! Het is van het grootste belang voor uw toekomst!

Meer informatie

Meer informatie over Gods instructies en Zijn Heilige Dagen, kunt u vinden in de volgende boekjes:

- De Tien Geboden
- Gods plan volgens Zijn heilige dagen: de belofte van hoop voor de gehele mensheid
- Holidays or Holy Days: does it matter which days we observe? (binnenkort in het Nederlands beschikbaar)
- Easter, the rest of the story (eveneens binnenkort in het Nederlands beschikbaar)

Wanneer u meer informatie wenst over alcoholverslaving en pornografieverslaving, kunt u de volgende (Engelstalige) boekjes aanvragen:

- Overcoming Alcoholism – There is Hope!
- Overcoming Pornography Addiction

Al onze boekjes zijn gratis te verkrijgen. U kunt bovenstaande – en andere – boekjes aanvragen of downloaden via www.ucgholland.nl of door te bellen naar +31 629601189.

Onlangs zijn ook diverse nieuwe video's van Beyond Today met Nederlandstalige ondertiteling verschenen; u kunt deze video's terugvinden op onze website of op het YouTube-kanaal van UCG Holland.